

Pitanja za ICCRS

1. Rekli su mi da osoba, prije nego što uopće bude mogla koristiti druge darove, mora imati dar molitve u jezicima. Je li to istina?

To je klasični Pentakostalni stav, ali Katolička Crkva se ne drži ovoga mišljenja, a za to ne postoje nikakvi temelji ni u Svetom Pismu. Karizme su široke i raznolike, ne samo one uobičajene nego i one izvanredne. Za devet karizmi koje su navedene u 1 Kor 12, 7-12 ne navodi se nikakav preduvjet molitve u jezicima, nego se molitva u jezicima navodi u sklopu popisa.

Međutim, postoje izvjesni praktični dokazi da nakon Krštenja u Duhu uslijedi molitva u jezicima. Molitva u jezicima je često jedna od izvanrednih karizmi koja se najprije očituje. Nekima je ta molitva kao vrata ili prolaz za korištenje drugih darova. Sigurno je da molitva u jezicima služi za izgradnju vjere pojedinca, kao što vidimo u 1 Kor 14, 4, i ona može pomoći da ta osoba dragovoljno i otvoreno s vjerom prihvati korištenje drugih darova kao što su dar proroštva, riječ spoznanja itd.

Ne smijemo ograničavati Duha Svetoga koji puše gdje hoće i iznenađuje nas u svojoj želji da nas upotrijebi na slavu Boga Oca i na izgradnju tijela, Crkve.

Zato, kao što sv. Pavao kaže u 1 Kor 14, 1: "Težite za ljubavlju, čeznite za darovima Duha, a najvećma da prorokujete..."

2. Kako ću razlučiti, dolazi li proroštvo, za koje osjećam da bi ga trebao javno objaviti, sigurno od Gospodina, a ne od mene?

Ovo je čest problem s kojim se borimo da bismo odgovorili na poticaj Duha Svetoga, osobito u darovima koji se manifestiraju kroz riječi. Lakše je moliti u jezicima ili moliti za ozdravljenje dok tiho molimo nego s vjerom istupiti pred narod i izreći proročke riječi.

Sjetite se – naše prorokovanje je nesavršeno, prema 1 Kor 13, 9. Neki su, koji se uključe, nepromjenljivi, ali trebamo se odvažiti i dopustiti Gospodinu da pročisti taj dar. Koje bismo, onda, kriterije trebali zadovoljiti?

Najprije, ne trebamo čekati da drugi razluče proročku riječ. Možemo i sami početi analizirati svoje riječi, ima li nešto što je suprotno Svetom Pismu. Ako se riječ za koju mislimo da imamo protivi Pismu, onda to nije od Gospodina. Prije nekoliko godina sam upitao brata u Kristu, koji je neprestano koristio dar proroštva, kako bih ja mogao rasti u korištenju toga dara.

On mi je dao znakovit savjet. Moli intenzivno i uroni u riječ Božju. Ako netko tako radi onda će njegov um zahvatiti Kristov način razmišljanja, ujedinit će se sa Gospodinom i s Duhom Svetim i tada će biti sposobniji oblikovati riječi u svojoj nutрини.

Drugo, ono što govoriš treba biti u skladu s doktrinom Katoličke Crkve. To se ni na koji način ne smije suprotstavljati učenju Katoličke Crkve. Ovo se također odnosi i na druge karizme: riječ mudrosti i riječ spoznanja. Dati nekome riječ kao da je od Gospodina, dok se ona protivi crkvenom nauku o Vjeri i Moralnu neizmerno je opasno za dušu osobe koja prima tu riječ, osobito ako je ona neuka u pogledu crkvenoga nauka.

Zbog toga na svima nama je dužnost i obveza da se dobro upoznamo s temeljnim načelima svoje vjere i s naukom Katoličke Crkve koji se temelji na Kristu.

Nadahnuje li ili izaziva vjernike riječ proroštva? To može biti samo jedna lijepa misao ili molitva koja se može izreći, ali je trebati dati kao osobnu misao ili razmišljanje. Nikako ne biste trebali reći: "Gospodin kaže ...". Možda to nije prikladno za taj specifični trenutak. Pustite neka se riječ formira u vama i nemojte žuriti da je izgovorite odmah. Nekada znade proći i po nekoliko dana dok se Riječ Gospodnja oblikuje, prije održavanja molitvenoga susreta ili konferencije.

Slobodno se obratite voditeljima u svojoj molitvenoj skupini i svjedočite pred njima riječ koju imate i dopustite im da oni razlučuju i da vas vode. Često na velikim okupljanjima kao što su konferencije, na raspolaganju imamo odgovarajuću službu za dar proroštva ili riječ spoznanja, koji razlučuju proročke riječi prije nego što se javno izgovore. Nemojte se obeshrabriti ako im pismeno predate svoju riječ proroštva, a oni je ne objave. Često nam treba čvršći osjećaj sigurnosti za ono što Gospodin želi svima nama poručiti.

Iznad svega nemojte se obeshrabriti, nego, tražite ovaj dar, onako kako nas sve potiče sv. Pavao. Ako imate vjere za tri riječi onda ih izgovorite odvažno i molite Duha Svetoga da razvije i pročisti taj dar u svima nama. Jer, Gospodin želi govoriti svome narodu.

3. Jedan prijatelj, koji je bio aktivan u KKO, rekao mi je da su oni prerasli KKO i sada su u kontemplaciji. Nisam znao što bih mu odgovorio. Je li je istina da je kontemplacija bolja od Karizmatske obnove?

Nije u pitanju ili/ili, kao da je jedan oblik molitve napredniji od drugoga. Karizme su nerazdvojive od našeg života u Kristu, pošto one predstavljaju alate koje nam je Bog dao, po Duhu Svetomu, za izgradnju tijela, Duha Svetoga nitko i ništa ne može prerasti. Možda tvoga prijatelja više privlači kontemplativna molitva, ali ona ni u kojem slučaju ne isključuje djelovanje Duha Svetoga.

Opasnost je u tomu da jedna osoba može upasti u zamku elitizma, osjećajući se superiornije u odnosu na druge, kao što su radili farizeji, u prisposobi o farizeju i siromašnom grešniku.

Svatko od nas može, s vremena na vrijeme, ući u duboku kontemplativnu molitvu, a također dođe vrijeme kada smo glasni i koristimo darove koje nam je Bog dao za izgradnju Njegovoga tijela. Čuo sam da se molitva u jezicima uspoređuje sa glasovnom kontemplacijom, jer, dok mi molimo u Duhu tada je naša svijest isključena. Zato se i molitva u jezicima u svojoj naravi može nazvati kontemplativnom molitvom.

*Preuzeto iz ICCRS Leadership Formation Supplement, svibanj-lipanj 2008. godine
Prijevod s engleskog: amater*